

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-מי שהיה נשוי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ומאימת מחזיק בה?												^	צג.	
מכי דייש אמצרי.												!	◇	צג.
אפי' באחריות נמי, דאמר ליה: אחוי טירפך ואשלם לך.	איכא דאמרי:											■	◇	צג.
מי שהיה נשוי שלש נשים ומת, כתובתה של זו מנה ושל זו מאתים ושל זו שלש מאות, ואין שם אלא מנה - חולקין בשוה.												■	■	צג.
היו שם מאתים, של מנה - נוטלת חמשים, של מאתים ושל שלש מאות - שלשה שלשה של זהב.												■	■	צג.
היו שם שלש מאות, של מנה - נוטלת חמשים, ושל מאתים - מנה, ושל שלש מאות - ששה של זהב.												■	■	צג.
וכן ג' שהטילו לכיס, פיתחו או הותירו כך הן חולקין.												■	■	צג.
של מנה נוטלת חמשים												■	■	צג.
תלתין ותלתא ותילתא הוא דאית לה												⚡	■	צג.
בכותבת בעלת מאתים לבעלת מנה, דין ודברים אין לי עמך במנה	שמואל:											!	◇	צג.
של מאתים ושל שלש מאות - שלש שלש של זהב	אי הכי, אימא סיפא:											⚡	◇	צג.
תימא לה: הא סלקת נפשך מינה												⚡	■	צג.
משום דאמרה לה: מדין ודברים הוא דסליקי נפשי.												!	◇	צג.
היו שם שלש מאות וכו'.												■	■	צג.
של מאתים - מנה, שבעים וחמשה הוא דאית לה												⚡	■	צג.
בכותבת בעלת שלש מאות לבעלת מאתים ולבעלת מנה דין ודברים אין לי עמכם במנה.	שמואל:											!	◇	צג.
רישא בשתי תפיסות, וסיפא בשתי תפיסות	רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא:											!	◇	צג.
רישא בשתי תפיסות - דנפלו שבעין וחמשה בחד זימנא, ומאה ועשרים וחמשה בחד זימנא												■	!	צג.
סיפא בשתי תפיסות - דנפלו שבעים וחמשה בחד זימנא, ומאתים ועשרים וחמשה בחד זימנא.												■	!	צג.
זו משנת רבי נתן	תניא:											■	◇	צג.
אין אני רואה דבריו של רבי נתן באלו, אלא חולקות בשוה.	רבי:											■	◇	צג.
וכן שלשה שהטילו.												■	■	צג.
שנים שהטילו לכיס, זה מנה וזה מאתים - השכר לאמצע.	שמואל:											■	◇	צג.
מסתברא מילתיה דשמואל - בשור להרישה ועומד להרישה, אבל בשור להרישה ועומד לטביחה - זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו	רבה:											⚡	◇	צג.
אפילו שור להרישה ועומד לטביחה - השכר לאמצע.	רב המנונא:											⚡	◇	צג.
שני' שהטילו לכיס, זה מנה וזה מאתים - השכר לאמצע	מיתבי:											⚡	◇	צג.
מאי לאו בשור להרישה ועומד לטביחה, ותיובתא דרבה												⚡	■	צג.
לא, בשור להרישה ועומד להרישה.												!	◇	צג.
אבל שור להרישה ועומד לטביחה, מאי? זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו, אדתי סיפא: לקח זה בשלו וזה בשלו ונתערבו - זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו, ליפלוג וליתני בדידיה: במד"א - בשור להרישה ועומד להרישה, אבל בשור להרישה ועומד לטביחה - זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו												⚡	■	צג.

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-מי שהיה נשוי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הכי נמי קאמר: במד"א - בשור להרישה ועומד להרישה, אבל בשור להרישה ועומד לטביחה, נעשה כמי שלקח זה בשלו וזה בשלו ונתערבו, זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו.												!	צג:	
וכן שלשה שהטילו לכיס, פחתו או הותירו כך הן חולקין	תנן:											⚡	◇	צג:
מאי לאו פחתו - פחתו ממש, הותירו - הותירו ממש												⚡	צג:	
לא, הותירו - זווי הדתי, פחתו - אסתירא דצוניתא.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!	◇	צג:
מי שהיה נשוי ד' נשים ומת - הראשונה קודמת לשניה, ושניה לשלישית, ושלישית לרביעית, וראשונה נשבעת לשניה, ושניה לשלישית, ושלישית לרביעית, והרביעית נפרעת שלא בשבועה	[ת"ק]												◆	צג:
וכי מפני שהיא אחרונה נשכרת? אף היא לא תפרע אלא בשבועה.	בן ננס:												◆	צג:
היו יוצאות כולן ביום אחד, כל הקודמת לחברתה אפילו שעה אחת - זכתה וכך היו כותבין בירושלים שעות.													■	צג:
היו כולן יוצאות בשעה אחת, ואין שם אלא מנה - חולקות בשוה.													■	צג: